

Rod je již dvě století vázán na chalupu pod hrází Myslívského rybníka na Klatovsku. První zmínka o povolání rybáře v rodu je uvedena právě ve smlouvě o prodeji zmíněné chalupy. Tu koncem ledna 1806 koupil **Matěj Štípek** (*1767, +21. 1. 1834), baštýř v Myslívě.

Jan Štípek (1878 - 1970)

Druhou generací rodu byl Matějův syn **Vojtěch Štípek** (*1809), který převzal jako baštýř povinnosti spojené s opatrováním rybníka a sádek v Myslívě. Po Vojtěchově smrti pokračovaly ve třetí generaci tyto povinnosti v osobě jeho syna, baštýře **Jana Štípka** narozeného 23. srpna 1853, zemřelého 28. května 1936.

Rodová chalupa a rybářské řemeslo přešly do čtvrté generace rodu na Janova syna **Jana Štípka** (*20. 1. 1878, na portrétní kresbě vlevo), který v roce 1925 absolvoval při vodňanské rybářské škole kurz porybného a měl na starosti rozsáhlejší rybníční hospodářství. Zemřel dne 5. 4. 1970 ve věku 92 let.

Pátou rybářskou generací byl jeho syn **Jan Štípek**, narozený 25. dubna 1914. Začínal jako rybářský dělník, v roce 1932 dokončil dvouletou rybářskou školu ve Vodňanech, v roce 1949 pak absolvoval nástavbové studium na vyšší rybářské škole. V poválečných letech stál u zrodu Státního rybářství. Působil jako porybný a do svého odchodu na penzi pak jako vedoucí střediska Myslív u Státního rybářství Klatovy. Zemřel 1. listopadu 1987. Dalším pokračovatelem rodu je v šesté generaci jeho syn **Ing. Jan Štípek**.

Medailonek baštýřů a porybných z rodu Štípků (1806-2006 dnes předkládáme s laskavým svolením autora Rudolfa Berky, který jej uvedl mezi jinými ve své nové knížce. Její bibliografický záznam zní:

Rudolf Berka: Kdo byl kdo v českém a moravském rybářství

138 stránek, brož. A5, portrétní fotografie v textu. Vodňany 2006, ISBN 80-239-5281-1.

„Připomenutí významných osobností z našeho rybářství nelze tedy chápat jako staromilské nostalgické lpění na tradicích, ale jako aktuální vyhodnocení alespoň těch některých, kteří se přeneseně zasloužili i o stav oboru, v němž se dnes nachází, o obraz, jaký má ve světě“, píše autor v závěru předmluvy.

Na pohled útlá, ale obsažná publikace je novinkou mezi profesními biografickými příručkami. Obsahuje celkem 239 životopisných hesel o významných osobnostech našeho rybářství. Z nich 227 biogramů patří jednotlivcům a celkem dvanáct pojednání věnoval autor rybářským rodům.

K užitku a pohodlí nejen vlastivědných a rodopisných badatelů se tu konečně sešly pod jednou střešou také základní údaje a data o rybářském rodu Dominů z Českokrumlovska (4 generace), o dvousetleté tradici rybníkářského rodu Horáků z Třebońska, o rodu říčních rybářů Hulíků z labských vod 1613-1940, o rodech Janečků a Vachů na Litomyšlsku (ve službě u Thurn-Taxisů).

V dalších medailoncích souboru jsou představeni rovněž baštýři Krškové - pět generací na Třeboňsku, rybníkářský rod Strouhů - osm generací na Třeboňsku, rybníkáři Nedopilové - sedm pokolení z moravského Křižanova, pstruhařský rod Vacků z Nedošína - pět generací a jihočeští rybáři Vondrkové z Třebońska - pět generací. Krátce je též zmíněno působení tří Zelendářů u pánů z Hradce v 16. století. (mt)

